

Årsberetning for Den Danske Israelsmission 2014-15

Øster Snede Missionshus, den 14. marts 2015

Af formanden Krista Rosenlund Bellows

Vi mindes

Den Danske Israelsmission fylder 130 år i næste måned. Vi blev til i 1885 for at forkynde Guds Ord om Jesus som Messias for Guds folk. Hvor har vi meget at sige Gud tak for gennem de 130 år! Guds trofaste sendelse og menneskers trofasthed i det kald at gå.

Hvert år mødes vi, som i dag, for at gøre status på arbejdet, sige tak til Gud og mennesker, og se fremad. Som vi plejer, vil vi mindes dem, der er døde siden sidste årsmøde. Vi har også det seneste år mistet trofaste venner, som bad for arbejdet og støttede det. Vi skylder dem tak, og vi vil ære dem. Vil I rejse jer, så vi sammen kan mindes de missionsvenner, vi har mistet.

Æret være deres minde.

For 130 år siden

130 års arbejde for at bringe Guds Ord til Guds folk. Da vi var 40 år yngre og fyldte 90 – i 1975 - skrev formanden, Axel Torm, at '...det er en kort tid, når man tænker på de snart 2000 år, hvori evangeliet er blevet forkyndt.'

Han skrev videre, at *Det gør én lille og ydmyg at tænke på det. Det er ikke vore organisationer, eller vor indsats og evner, der er det afgørende, hvor meget de end kan betyde. Evangeliet er alt, og det var til før vi, og det skal være vor kraft.*

Israelsmissionen som organisation blev til i april 1885. Men det begyndte med inspiration udefra nogle år før. Der foregik missionsarbejde blandt det jødiske folk mange steder i og uden for Europa. I Norge og Sverige så man også gerne et arbejde gå i gang i Danmark. Et par kvinder i København – damer i det bedre borgerskab - tog det første initiativ, med inspiration fra Norge og Sverige. De to damer var svenske præstedøtre, og de oprettede en sykkreds af damer. Sykkredsen mødtes første gang 7. februar 1882, hvor fru Christine Hansen lagde hjem til.

Sykkreds og sykkreds – vi må ikke gå fejl af, hvordan sådan et informations- & fundraiserinitiativ arbejdede. Der blev nedsat bestyrelse, kredsen mødtes to gange om måneden - for at sy, ja, til at skaffe indtægt til arbejdet, og for at formidle nyt fra det internationale arbejde, bede, synge og høre foredrag om israelsmission.

Et par år senere var de oppe på 33 medlemmer og holdt de deres egen basar for første gang. Hele tiden arbejdede de målrettet på at formidle viden om israelsmission og skaffe opbakning til et dansk arbejde hos kirkefolk med indflydelse, dvs. præster og andre.

En forårsdag i april 1885 mødtes sykkredsbestyrelsen så hos formanden, Caroline Amalie Amsinck, der var gift med en medarbejder ved hoffet og boede på Christiansborg slot. Selve datoen kender vi vistnok ikke. Men dér blev Den danske Israelsmission stiftet. De fire damer i sykkredsbestyrelsen blev medlemmer i Israelsmissionens første bestyrelse, der fik professor i Gammel Testamente, Frants Buhl som formand.

Strategier var de nemlig. Sagen skulle jo både gøres kendt over det ganske land, og sættes i god forbindelse med israelsmissionsarbejde uden for landet. Hvordan gør man det? Jo, man gør dén til formand, som både underviser alle landets kommende præster og har god faglig international forbindelse med en kendt ven af det jødiske folk, professor Delitzsch i Leipzig. Netop sådan en person var professor Frants Buhl. Da han gik af fem år senere skrev han beskedent til bestyrelsen, *Har jeg selv kun ydet lidet til fremme af Israelsmissionens sag hos os, så påskønner jeg så meget des mere den utrættelige energi, hvormed navnlig komiteens damer har omfattet denne sag.* (Torm 1935:11-22)

Vi slipper begyndelsen her. Med tak til dem, fordi de lod sig bruge. *Evangeliet er alt, og det var til før vi, og det skal være vor kraft*, som Axel Torm formulerede det. Jeg er sikker på, at disse formidable fruer og dem, de fik med sig, tænkte netop sådan.

Det væsentlige er evangeliet

Kraften ligger i det Ord, vi er sendt med. Det er derfor egentlig ikke os, organisationen, der er væsentlig. Det er evangeliet der er væsentligt. Det er evangeliet, der bærer os. Vi er her for at være dets vidner i vores tid. Som Axel Torm slog fast, dengang for 40 år siden, da vi fyldte 90:

Evangeliet er en kraft til frelse, fordi Jesus Kristus er Herre. Om det så bringes gennem et missionsselskab eller på anden vis er underordnet. Men endnu er vi ikke blevet afskediget af vor Herre selv, derfor skal vi stadig arbejde med flid. Måtte budskabet brænde i vore hjerter.

Vi er fortsat ikke afskediget. Vi er stadig sendt, og også vi har derfor brug for, at Guds Ord brænder i vore hjerter. Kun sådan kan vi bringe det til det jødiske folk i vores tid og under de vilkår, vi har. Vi er her jo for vores formåls skyld. Som kristne er vi sendt af Gud til hele verden med evangeliet. Som Israelsmission er vi sendt til det jødiske folk for, som der står i vores formål -

- at bringe evangeliet om Jesus Kristus til jøderne,

Vi er her – som vi siger i vores vedtægter – endvidere

- for at opmuntre og bede for messianske jøder og deres vidnesbyrd blandt deres eget folk
- for at lytte til hvad Bibelens Gud vil sige os gennem jødernes vidnesbyrd
- for at fremme indbyrdes kendskab og forståelse mellem jøder og kristne og derved fjerne gensidige misforståelser
- for at modvirke og bekæmpe antisemitisme under enhver form.

Det hele drejer sig altså om – drejer sig omkring – dette at bringe evangeliet om Jesus Kristus til jøderne. Omkring det centrum: at bringe evangeliet til jøderne, følger det øvrige som væsensnødvendige opgaver.

Landsstyrets arbejde

Landsstyrets opgave er at tage vare på at det sker. Vores generalsekretær Bodil Skjøtt skal om lidt berette om det konkrete daglige arbejde i Israel og Danmark.

Internt

Hvad har Landsstyret så beskæftiget sig med siden vi mødtes sidst? Opgavefordelingen er jo ny. Jeg blev valgt som formand og sognepræst Heinrich Pedersen som næstformand, da Kai Kjær-Hansen trådte tilbage. Jørgen Hedager Nielsen er medlem af forretningsudvalget. Derudover består Landsstyret af Lars Bjerregaard, Martin Lysholm Hornstrup, Merete Pihl Konrad, Mona Kjær Nielsen og Uffe Torm.

Personskifter fører naturligt en besindelse på arbejdet og Landsstyrets opgaver med sig. Det arbejder vi med. Vi mærker jo hver især opgaven og ansvaret på en ny måde, efterhånden som den lægger sig tilrette i de fælles hænder på en nysammensat flok. Jeg vil gerne takke hver enkelt af landsstyrets medlemmer og vore to ansatte for rigtig godt samarbejde i det forgangne år.

Jeg vil også gerne takke Israelsmissionens Unge for godt samspil, i et år, der har krævet meget af jer, og hvor I har ydet endnu mere. Jeg vil gerne takke vore to præstefamilier og vore volontører i både Israel og andre steder for jeres store gode indsats.

I høj grad vil vi alle, Landsstyre og medarbejdere hjemme og ude, gerne takke alle vore frivillige for alt det, I gør for mission til det jødiske folk ved at hjælpe med i arbejdet på mange forskellige måder. Tak!

Vi kan bruge endnu flere volontører. Både unge og seniorer. Det er ret så pragtfuldt at se hvor mange unge volontører vi får lov at udsende. Generalsekretæren har dem alle med i sin beretning senere.

Men vi drømmer om også at få lov at sende en række seniorvolontører ud! Bibelbutikken i Tel Aviv og Jerusalem, Ebenezer hjemmet i Haifa og Den danske Kirke i Jerusalem kan bruge jer! Sommetider er der også andre opgaver. Hvis nogen har særlige ønsker eller særlige kompetencer at tilbyde, så henvend jer til generalsekretæren.

Frivilligt arbejde kan også være teologisk arbejde. Mission til det jødiske folk er en missionsopgave og en teologisk opgave. Vi er her for at lytte til, hvad Bibelens Gud vil sige os gennem jødernes vidnesbyrd. Derfor er vor mission fuld af gensidig berigelse. Vi er glade for, at der er teologer og præster med tilknytning til Israelsmissionen, som arbejder med at formidle indsigter fra kirkens jødiske rødder til kirken i Danmark. Bibelteologisk, missionsteologisk og missionshistorisk arbejde er med til at opfylde vores formål.

Vi er i mission til det jødiske folk gennem samarbejde med vore partnere, for at bringe evangeliet om jødernes Messias til hans folk. I det arbejde går vi med vore partnere på den vej, de går. Deres

vej løber i et af verdens mest krisefyldte lande og områder, hvor den politiske og sikkerhedsmæssige situation er kompleks, og hvor polariseringen vokser. De udfordringer, spændinger og opgaver, vore partnere møder, dem møder også vi. Vore partnere må tage stilling til dem, og det samme må vi. Vor Herre Jesus har lært os, at når nogen ligger i grøften på vor vej, så må vi ikke krydse til den anden side og efterlade dem der. Så må vi bidrage med det, vi kan.

Den voksende polarisering i det israelske samfund er en udfordring på en særlig måde for de partnere, der arbejder med forsoning mellem jøder og palæstinensere, eller bringer jøder og palæstinensere sammen om et arbejde. Vi har flere sådanne samarbejdspartnere. Derfor er forsoningsarbejde væsentligt for os. Er det tiden til det nu, kunne der spørges. Lad os hellere sige, det må vi netop ikke opgive. Hvis ikke vi forstår begge sider af problemet, så bliver vi selv en del af det.

Som god partner er det vores opgave at forstå vore samarbejdspartneres vilkår så godt vi kan, så vi

- ikke bidrager til polarisering,
- så vi kan være samtalepartner med dem
- så vi går i forbøn,
- så vi kan støtte med det vi kan,
- så vi taler deres sag
- og så vi minder dem og hinanden om, at Messias er Fredens Fyrste, der ved sin død nedbrød fjendskabets gærde mellem jøder og hedninger.

For Landsstyret medfører det løbende overvejelser om opgaver og muligheder i lyset af vores formål og identitet. Paulus har tre væsentlige kapitler i Romerbrevet 9-11 om det jødiske folk i Guds plan. De kapitler kan hjælpe os med at finde vej i at forvalte vores opgave i en polariseret situation. Vi arbejder for at gøre Jesus kendt som Messias. På Paulus' tid var den politiske kontekst enormt anderledes end vores, men næppe mindre spændingsfyldt. Det er der – blandt andet – fortrøstning i.

Eksternt

Det er også landsstyrets opgave at følge og tage bestik af de forhold i dansk sammenhæng, der har med mission til det jødiske folk at gøre, og derfor kalder på vores stillingtagen.

Det er første gang jeg aflægger årsberetning. Sidste år kastede vores tidlige formand Kai Kjær-Hansen et blik tilbage til begyndelsen af 1970'erne og citerede syv indholdsmættede udsagn fra sin forgænger, Axel Torm. I kan læse se dem i aprilnummeret af avisen fra sidste år.

Axel Torms ord faldt i en tid, da der var opbrud i enigheden om israelsmission. Der manglede enighed om, at det jødiske folk har brug for evangeliet. Men i kølvandet på anden verdenskrig og Holocaust opstod der teologisk og kirkelig interesse for jødedommen og dens betydning for kristendommen.

Derfor har der i mange år hersket teologisk sympati for jødedommen og for staten Israels ret til eksistens, men uenighed om, hvorvidt det jødiske folk har brug for evangeliet, og om, hvorvidt det er kristnes opgave at række dem det. I den periode har det derfor været vores opgave at fastholde, at evangeliet også gælder det jødiske folk.

Det er værd at lægge mærke til, at der er en teologisk holdning på vej, som erstatter flere årtiers grundlæggende sympati og interesse for det jødiske folk og jødedommen med en kritisk holdning. Spændingerne mellem jøder og palæstinensere giver grobund for den nye tænkning. Det er bekymrende, og vi må minde os selv om den opgave at fremme indbyrdes kendskab og forståelse mellem jøder og kristne, og derved fjerne gensidige misforståelser.

Antisemitismen er vendt tilbage i Europa, og vi møder den også i Danmark. Det er senest kommet til udtryk ved terroranslaget i København midt i februar 2015. Det berører Den Danske Israelsmission dybt, at det jødiske samfund i Danmark igen måtte betale en pris for at være jøder.

I et interview til vores avis sagde den tidligere overrabbiner, Bent Lexner sådan:

Vi er gået fra at være danskere, der var jøder, til at blive en etnisk gruppe, der er jøder, og som bor i Danmark. En etnisk og religiøs defineret gruppe har mange danskere svært ved at forholde sig til. Selvom vi faktisk har været her længe, er vi for nogen blevet en fremmed gruppe, som nu er jøder før vi er danskere. (Israelsmissionens avis nr. 5.)

Det er værd at lægge mærke til for os. For med andre ord: Sådan som mange danskere – ud af dansk berøringsangt for religion - formulerer sig om vore muslimske medborgere, sådan er vi også begyndt at opfatte vore jødiske medborgere. Deres danskhed antages ikke længere som en selvfølgelighed. Deres religiøse rettigheder er ikke længere respekterede – det ser vi af diskussionerne om at forbyde omskærelse. Vil de blive mødt med udtalte forventninger om at give afkald på deres identitet?

Igen må vi minde os selv om den opgave at fremme indbyrdes kendskab og forståelse mellem jøder og kristne, og derved fjerne gensidige misforståelser.

Økonomi

Tak til jer missionsvenner for jeres forbøn og praktiske opbakning og økonomiske støtte. Som vi skal høre om lidt fra Bodil, blev meget godt arbejde udført i 2014, og vi kom regnskabsmæssigt også godt ud af året. Det er en stor glæde og grund til taknemmelighed til Gud og mennesker. Vi håber og beder jer om fortsat opbakning på alle disse måder. Uden jer kan vi ikke fortsætte. Uden jeres vedholdenhed kan vi ikke se på, om der er arbejdsopgaver, hvor vi kan udbygge vores bidrag. Det er en god udfordring for os at være på udkig efter, hvor vi kan gøre gavn. At forvalte ansvarligt er at både vedligeholde og udvikle arbejdet.

Sammenfatning og tak

Vores formål er det samme som for 130 år siden. Meget har forandret sig, men der er også vilkår der ligner fortidens:

- Også nu er vi en del af en bevægelse i mange lande, som Gud kalder til at forkynde evangeliet for det jødiske folk.
- Det er tydeligt hvor stor en inspiration, Jesustroende jøder var for arbejdet dengang i 1880'erne og frem. De omtales med glæde og omsorg og kærlighed i historiebøgerne. Sådan

er det også i dag. Messianske jøders missionsarbejde blandt jøder er vore dages store glæde og inspiration. De kalder os til forbøn og kærlighed og omsorg.

Guds Ord til Guds folk. Det er vi her for at bringe. Det kan vi kun, hvis vi lader det tale til og bære os først, for at vi kan bære det til dem for at tale. Vi er en lille missionsbevægelse. Men evangeliet er stort.

Biskop Steen Skovsgaard er tilsynsførende biskop med vore to præster i Israel. Han har sendt en hilsen til årsmødet, som Bodil Skjøtt kommer ind på om lidt. Biskop Skovsgaard sammenligner mission til det jødiske folk med det borearbejde, der går forud for at sprænge sig vej gennem klipper. Vi er her for at gøre et vedvarende borearbejde, så evangeliet kan sprænge sig vej.

Vi ser på os selv, som nogen, der er sendt af Israels Gud med det budskab til hans ejendomsfolk, at Messias er kommet. Den Messias er Guds egen Søn, som blev korsfæstet og opstod på tredjedagen, og som nedbrød det gærde af fjendskab der var mellem jøder og hedninger, så vi hedninger fik borgerret og del i håbet, løfterne, ja hører til Guds husstand (Efs 2).

Nu sender den Gud så os, og vi går - i bevidstheden om mange århundreders forsyndelser mod det jødiske folk, men på grund af Guds nåde og tilgivelse – vi går til medsyndere med det evangelium: kom og se, hvor vi har fundet tilgivelse.

Nu skal vi synge, og derefter får Bodil Skjøtt ordet for sin arbejdsberetning. Til sidst skal vi se på vore vedtægter. Landsstyret indstiller til årsmødet, at vi vedtager en lille tilpasning.

Tak for jeres medvandring, og tak for jeres lydhørhed.

Arbejdsrapport for Israelsmissionen 2014

v/generalsekretær Bodil F. Skjøtt

Arbejdet i Israel

Familien Serner har nu været i Jerusalem et år som Israelsmissionens præstefamilie. I deres første årsrapport til Landsstyret skriver de afsluttende: "2014 har efter alt været et godt år for os. Vi føler os mere og mere hjemme i Israel. ... Det har været et lærerigt år og der er mere at lære." Det første halve år fyldte arbejdet i Den Danske Kirke meget, og Davids engagement på Caspari Center fil lov at vente til efter sommerferien. Der var i foråret (dejligt) mange volontører, praktikanter og missionspiloter at tage vare på og dermed følgende udfordringer med visum og logi til især udsendte praktikanter. Samtidig var alt nyt, og som familie skulle de finde deres ben i en ny by, ny kultur og nyt sprog. Ganske vist har de været i Israel før som volontører ved Immanuelkirken. Men det er noget andet at komme som familie og med to børn og et udtalt ønske om at slå rødder, så de kan blive der længe. Vi glæder os ikke mindst over det sidste.

I foråret fik de god hjælp af kirkevolontørerne Mette og Kristoffer Simonsen, som havde ansvar for opgaver i relation til volontørerne og missionspiloterne. I efteråret var kirkevolontøren Heidi Fredsgaard Larsens, som også sidder i IUDKs bestyrelse. Volontørholdet var lidt mindre, og David havde ikke længere sprogstudier, hvilket både han og Elisabeth havde i foråret. Til gengæld begyndte David sit arbejde på Caspari Center. Efter nytår er Elisabeth fortsat med sprogstudier.

Der har – som det plejer – været skiftende antal deltagere til de danske gudstjenester, som fortsat finder sted i Redeemer Church i Den gamle By. Det laveste antal har været 8 deltagere og det højeste 130 i forbindelse med efterårsferien, hvor var mange danske turister valgte at benytte kirken eller invitere præsten til andagter i Gravhaven. Det gennemsnitlige antal til gudstjenesterne har været omkring 30. Nogle få gudstjenester holdes som fælles gudstjenester, hvor Ordet og Israels medarbejdere også medvirker. Igen i år var den danske præst med til at arrangere den skandinaviske gudstjeneste påskemorgen i Gravhaven. Her deltog ikke mindre end 450 mennesker.

Sommeren 2014 blev præget af krigen i Gaza. Den brød ud efter at familien Serners var rejst på sommerferie i Danmark, men inden de sidste fem volontører havde afsluttet deres ophold i Jerusalem. Alle fik muligheden for at rejse til Danmark før tiden, og alle valgte at blive og gennemføre deres ophold som planlagt. Det føltes både de og vi os trygge ved. Værst var det nok for forældrene i Danmark.

I foråret 2015 går to unge danskere til konfirmationsforberedelse hos David. De og deres familier er udsendt af danske NGO'er. Der er også god kontakt til andre danskere, som bor i Israel fast eller i forbindelse med projektarbejde.

Som noget nyt deltog Den Danske Kirke i år i den julebasar, som afholdes i Redeemer Church lørdag før 1. søndag i advent. Det planlægges de at gøre igen i 2015. Til juleaften i præstelejigheden var der 18 deltagere, hvoraf ikke mindre end 7 var ikke-messianske jøder. Det afspejler de kontakter, som familien Serner også har.

I løbet af foråret blev David kontaktet af en gruppe muslimer fra Vestbredden, som er kommet til tro, MBBer (Muslim Background Believers). David har efterfølgende besøgt dem nogle gange, og missionspiloterne har også tilbragt et par dage sammen med dem. Israelsmissionens landsstyre er positive overfor den udfordring, som kommer fra denne gruppe af Jesus-troende på Vestbredden, men også opmærksom på, at vi bruger vores tidsmæssige ressourcer rigtigt. Det gælder ikke mindst den rolle, som den danske præst kan eller skal spille her. Men det er en udfordring, som vi arbejder videre med, bla. i samarbejde med sognepræst Erik Ladegaard i Holstebro, som har kontakt til de samme MBBer.

I årsrapporten giver Serners udtryk for, at de trives som familie. Ikke mindst Elisabeth får gode kontakter i lokalmiljøet og blandt messianske jøder. De har indtil videre besluttet at hjemmeundervise Nathanael og Naomi. Elisabeth har fundet sammen med andre mødre, som gør det samme. Som familie kommer de *King of Kings*-menigheden, hvor der også er andre børnefamilier. De værdsætter den frihed, som

hjemmeundervisning giver vel vidende, at det så går lidt langsommere for børnene at få lært hebraisk. Heldigvis trives børnene med de mange besøg hjemmet får, når volontører eller andre kommer forbi.

Lejligheden

Som nævnt sidste år fik vi mulighed for at købe den lejlighed, som vi indtal da havde lejet til præstefamilien og arbejdet med volontørerne. Den var slidt og havde på mange måder brug for en kærlig hånd. Det sørgede seks meget arbejdssomme seniorvolontører for i juli måned, således at David og Elisabeth kunne vende tilbage til en nymalet og istandsat lejlighed eftersommerferien. En stor tak til de seks volontører, som er Helene og Knud Erik Erbst, Christen og Christina Olesen og Aase og Morten Olesen. De gjorde et meget flot stykke arbejde, og så har de endda takket os for at de fik lov til det! Med tiden vil der være behov for nyt køkken, og badeværelserne trænger også til istandsættelse, men det må komme med tiden. Lige nu er vi bare utroligt glade for, at vi har en lejlighed, som er vores, så vi ikke hele tiden skal forhandle lejekontrakter. Vi er overbevidste om at det på sigt er en god investering.

Immanuelkirken i Jaffo

Lisbeth og Christian samt deres fire børn trives fortsat med at være præstefamilie ved Immanuelkirken. Alle fire børn er nu på samme skole, nemlig den engelsksprogede Tabetha School. Det gør den daglige logistik mere enkel. Til gengæld er børnene nu så store, at de går til hver deres efter-skole-aktivitet med de logistiske udfordringer det indebærer, men også god og sund berøring med lokalmiljøet.

Efter påske blev det igen muligt at tage kirken i brug til Open Church og Juan Onassis har genoptaget det arbejde, som han er så god til og som er et varemærke for kirken: at tage imod studerende og lokale turister og fortælle dem om kirkens historie og udsmykning. På den måde kommer man gennem mange centrale bibelfortællinger. Det er bl.a. også her kontakter til søgende mennesker ofte opstår. For Christian er en af de meget positive opgaver ved at være præst ved kirken de mange samtaler med søgende mennesker, som arbejdet fører med sig. Som det fremgår af Christians sidste semesterrapport bliver flere af disse samtaler til dåbsundervisning og efterfølgende dåb. Det er meget opmuntrende.

Der holdes fortsat to ugentlige gudstjenester, en om lørdagen og igen om søndagen. I gennemsnit har der været 65 deltagere om lørdagen og 35 om søndagen. Lørdagsgudstjenesten har også en stor flok børn til sabbatskole, som Lisbeth er ansvarlig for. Desuden samles en kvindegruppe tirsdag formiddag og Young Adult-gruppen torsdag aften. Her har de danske volontører været aktive. I foråret fortsatte Signe Thorup og Conrad Elmelund deres arbejde. I efteråret har vi haft Nanna Borch og Camilla Højgaard. Camilla har valgt at fortsætte frem til juni måned 2015. Yoel Ben David fra Jews for Jesus lægger også et stort stykke arbejde i kirken til glæde for alle – også for Yoel. Han står fortsat for den ugentlige undervisning i bibelstudiegruppen Wordship onsdag aften.

Igen i år var julens gudstjenester et stort tilløbsstykke. Mange folk måtte stå op og nogle endda stå uden for og lytte gennem de åbne vinduer. Til julekoncerten var man nødt til at lukke døren, så ikke flere kom ind af hensyn til brandmyndighederne. Omkring 700 mennesker var igennem kirken i løbet af julen til enten gudstjeneste eller koncert. Som Christian skriver i sin rapport: "Sikke et privilegium at forkynde evangeliet til det folk, som først hørte det for 2000 år siden."

Igen i år deltog kirken i programmet "Houses from Within" som Tel Avivs kommune arrangerer. Det bragte over 1500 mennesker forbi kirken til en kort prædiken og orgelmusik.

I sin rapport nævner Christian også et besøg i efteråret af biskop Steen Skovsgaard, som via DSUK er tilknyttet både Christian og David i Jerusalem. Efter besøget og som en hilsen til Israelsmissionen årsmøde siger Steen Skovsgaard selv:

Israelsmissionen er et lille missionselskab. I efterhånden nogle år har jeg haft den glæde at være tilsynsførende biskop for de udsendte præster, som har haft deres virke i helholdsvis Tel Aviv og Jerusalem. Jeg har besøgt dem flere gange, boet hos dem, været til gudstjenester, delt tanker og overvejelser med dem om stort og småt.

Hvad betydning det har, at vi har to danske præster udsendt til Israel og et lille missionselskab, som ser det som sin opgave at række evangeliet tilbage til det jødiske folk kan bedst

sammenlignes med det borearbejde, som går forud for en klippesprængning. Det har tilsyneladende ingen virkning. Først når hullet er dybt nok og tiden er inde, kan man komme dynamit ned i hullet og antænde det og sprænge klippen.

Dette stille trofaste og vedvarende borearbejde er efter min mening Israelsmissionens opgave. Og det er afgørende, for at målet kan nås.

Så tak til Israelsmissionen for samarbejde og trofasthed. Alle gode ønsker for årsmødet og Guds velsignelse ønsker jeg alle medarbejdere og ansatte.

*Steen Skovsgaard
biskop*

Nyt samarbejde i Tel Aviv

Som nævnt i sidste årsrapport så det ud til at samarbejde i Joint Mission to Israel (JMI) ville ophøre og blive afløst af et nyt samarbejde. Det er nu sket og et nyt partnerskab, Immanuel Ministries, er oprettet.

Samarbejdspartnerne er foruden den norske, færøske og den danske Israelsmission, også FLOM, Finnish Lutheran Overseas Mission, organisationen Jews for Jesus samt EDI (Evangeliumsdienst für Israel). Den endelige samarbejdsaftale faldt på plads i november måned 2014. I formålsparagraffen hedder det: "Formålet med Immanuel Ministries er at bringe evangeliet til mennesker i Israel ved at *etablere, opbygge og udvide* fællesskaber af Jesus-troende jøder og ikke-jøder". Det sker i første omgang med Immanuelkirken som udgangspunkt. Således fortsætter det arbejde, som hidtil blev varetaget af JMI. Det er nu en bestyrelse med flere kræfter og nye ideer, og det skal blive spændende at se, hvordan arbejdet kan udvikles. Dog har vi fortsat de økonomiske begrænsninger at kæmpe med.

Der er her i begyndelsen af 2015 kommet et finsk ægtepar til staben i menigheden, som skal indgå især i det diakonale arbejde ud fra kirken i samarbejde med menighedens diakon Sari Johanna. Sari Johanna er også menighedens kontaktperson til det børnearbejde i organisationen Mesila, som Israelsmissionens volontører har været tilknyttet. Mesila, som er en jødisk organisation, har udtrykt stor glæde ved det engagement som Immanuelkirken på denne måde har ydet. Dette engagement skaber good-will i nærmiljøet.

Lisbeth er fortsat involveret i bibelselskabets arbejde i Jeriko, hvor hun bidrager med kreative initiativer overfor de piger og unge mødre som kommer. Lisbeth har selv glæde af arbejdet og er meget værdsat.

Caspari Center

Efter sommerferien begyndte David sit arbejde på Caspari Center (CC). Vi har en samarbejdsaftale med CC om at David bruger halvdelen af sin tid på CC-opgaver, hvilket vil sige 20 timer om ugen. David forsøger at lægge det meste af sin tid på CC to dage om ugen. I efteråret har han haft medansvar for et missiologikursus som sin første store opgave. I marts måned 2015 arrangerer Det Norske Menighedsfakultet et månedlangt kurset i samarbejde med CC, hvor David også er medansvarlig. Allerede i januar 2014 arrangerede vi en studietur i samarbejde med det danske Menighedsfakultet. Det var inden David var i gang, og de praktiske ting var tilrettelagt af Jakob Nielsen, inden han tog fra landet. Vi planlægger en lignende tur i januar 2016.

CC har igen overtaget ansvaret for det teologiske tidsskrift *Mishkan*, som nu udkommer to gange om året og udelukkende som et online tidsskrift. Tanken er også at involvere David i det arbejde.

Bibelselskabernes arbejde

Vi fortsætter vores engagement i både det israelske og det palæstinensiske bibelselskab. Samarbejdet med det israelske kommer bl.a. til udtryk gennem dette års gæst til vores årsmøde, Daniel Goldstien. I løbet af året sker samarbejdet også gennem Missionspiloter, som bruger en uge af deres tid hos det israelske bibelselskab. Her er kontaktpersonen også Daniel. Vi er taknemlige for at arbejde sammen med bibelselskabet på denne konkrete måde.

I 2014 fortsatte vi projektet støttet gennem DMR-U i Jeriko. Det er gået over al forventning og afsluttes officielt i maj 2015 ved et arrangement også Jerikos borgmester og undervisningsministeren vil deltage – efter planen.

I forbindelse med sommerens krig i Gaza søgte vi – og fik - en nødhjælpsspulje via DMR-U på 250.000 kr., som det palæstinensiske bibelselskab administrerede til fordel for de familier, der havde søgt ly i en af Gazas kirker.

Ebenezer-hjemmet

Vores rolle i Ebenezer-hjemmet fortsætter som en af de organisationer, der var med til at grundlægge hjemmet. I det daglige er arbejdet overladt til den lokale bestyrelse og vi sidder med i det som svarer til repræsentantskabet. På hjemmet vil man fortsat gerne have seniorvolontører som vil indgå i det sociale arbejde på hjemmet. Vi har også igen en volontør på hjemmet i det Houng Tran skal være der fra januar 2015 og otte måneder frem. Huong er uddannet sygeplejerske og har netop ønsket at komme til Ebenezer-hjemmet. Det er vi meget glade for.

Studenterarbejdet

Vores kontakt til det israelske studenterarbejde, FCSI, er blevet styrket gennem et samarbejde med besøg fra KFS-leder træningscenter LTC. De sidste år har vi samarbejdet med dem om en til Israel og Vestbredden for at møde studenterarbejdet her. Til gengæld inviterer vi studerende fra Israel til at deltage i KFS's påskelejr for at blive eksponeret til et meget velfungerende lejr-arbejde. Mens Signe og Conrad var volontører ved Immanuelkirken brugte de også anledningen til at fastholde kontakten til studerende knyttet mens de selv var LTC'er. Det er et godt eksempel på, hvordan vi kan udnytte og styrke vores partnerskaber. Desværre er det endnu ikke lykkedes FCSI at finde en hebraisktalende medarbejder til arbejdet.

Musalaha

I 2014 afsluttede vi et projekt med Musalaha gennem DMR-U. Netop nu arbejder Musalaha på en projektbeskrivelse til en ny ansøgning. Den udfordring vi sammen med Musalaha her gerne vil tage op er hvordan den øgede radikaliserings og voldsspiral, som fulgte i kølvandet på sidste sommers Gaza-krig kan bekæmpes. Vi håber meget det lykkes at kunne støtte Musalaha her så deres ressourcer og erfaring anvendes på et sådant projekt. Endvidere havde vi i foråret fortsat Lars Tornvig-Christensen som volontør hos Musalaha og i efteråret Kasper Plougman. Kasper arbejdede især med Musalahas online kommunikation, og hans indsats var meget værdsat. Desværre måtte han rejse hjem en måned før tid, da han ikke fik sit visum forlænget.

Arbejdet i Danmark

Sekretariat og medarbejdere

Vi har siden 1. oktober været uden fuldtids IU sekretær, idet Poul Kristensen valgte at stoppe som ungdomssekretær for IU og søge andre udfordringer. Heldigvis valgte Poul at færdiggøre en række opgaver den sidste måned han var ansat, så vi kunne få et overblik over hvad der ellers var af opgaver. I første omgang er en del opgaver blevet løst af de øvrige fastansatte. Nogle af de studentermedarbejderne gik lidt op i tid, og Thomas Nedergaard blev ansat på 12 timer om ugen fra 1. september til at sørge for den daglige korrespondance og andre løbende opgaver. Denne ordning kører frem til sommeren, hvor der så skal ansættes en ungdomssekretær på fuld tid igen. Det har betydet at tiden har været fokuseret på det driftsmæssige og der har været mindre tid til at udvikle nye tiltag, som ellers var planlagt ud fra vores vision om mission gennem partnerskab.

De time-ansatte studenterindsats har været afgørende for at denne ordning trods alt har kunnet fungere, selv om flere opgaver landede på de to fastansattes bord. De timeansatte af IU og DIM i fællesskab er: Kent Bech Rasmussen, Simon Krüger, Kirsten Bitsch, Peter Kobbersmed og Thomas Nedergaard. Dinna Schwartz

har haft orlov i efteråret, men er tilbage igen per 1. marts. Desuden har Mette Winther en frivillig ansættelse på 4 timer om ugen. Disse timer skal hovedsagelig bruges på projekter tilknyttet Det Palæstinensiske Bibelselskab (PBS). Sammen med Simon Krüger og Anders Erbs, lærer på IMB, var hun med til at lede sommerens sportsarrangement for børn og unge i Betlehem i samarbejde med PBS. Jens Arne Skjøtt fortsætter på frivillig basis som genbrugskonsulent og ansvarlig for salget af YMH-lodsedlen.

Medarbejderne på sekretariatet har igen holdt en række møder rundt om i landet. Vores løvhytte var opstillet flere steder i et samarbejde med menigheder om konfirmandundervisning og menighedsmøder. Ligeledes blev der holdt påskemåltid flere steder. Desværre har det ikke været muligt at komme videre med en planlagt udgivelse af et materiale omkring de jødiske fester i GT og NT, men materialet er i sin nuværende form tilgængelig i PDF-format og kan sendes til dem, der udtrykker ønske om det.

I forbindelse med årsmødet havde vi besøg af Avi Snyder fra Jews for Jesus i Europa og Armin Bachor, leder af vores tyske søsterorganisation, Evangeliumsdienst für Israel. Årsmødets havde fokus på jødemission i Europa. I forbindelse med årsmødet holdt vi et velbesøgt seminar på TORVET, hvor årsmødets gæster også medvirkede.

Relationen til partnerorganisationer i Israel varetages af generalsekretæren, der som minimum besøger landet to gange om året. I 2014 blev det til tre besøg, hvoraf det ene var i forbindelse med en partnerskabskonference med PBS. For at få inspiration til sit arbejde deltog kommunikationssekretæren i turen i november måned.

En række medarbejdere og bestyrelsesmedlemmer fra DIM og IU deltog i LCJE- Europes konferencen, som blev afholdt i Kiev i april måned. Generalsekretæren deltog i markeringen i anledningen af Lausannebevægelsens 40 år og den efterfølgende arbejdskonference i Schweiz i maj måned.

Israelsmissionens kommunikation 2014

Den største forandring i 2014 var en lanceringen af Israelsmissionens nye hjemmeside. Der var et behov for at opdatere denne del af vores kommunikation, da flere og flere bruger denne platform til at finde information og nyheder. Det er derfor vigtigt med en brugervenlig hjemmeside, som både opleves behagelig at se på samtidig med at både nyheder og information er let at finde. Det synes vi er lykkedes med den nye hjemmeside, som Arne har stået for – indholdsmæssigt og til dels opbygningen af den. Med hjemmesiden har også fulgt en opgradering af nyhedsmails og øget tilstedeværelse på de sociale medier. Nyhedsmailen udkommer efter behov, hvilket er cirka én gang hver 14. dag. Det er muligt at følge Israelsmissionen på www.facebook.com/israelsmissionen. Det vil vi meget opfordre til at man gør, da det er med til at styrke vores arbejde. Her bliver der også ofte linket til artikler, som vi finder relevante for de forskellige aspekter det arbejde, vi er optaget af.

Israelsmissionens Avis udkommer stadig med seks numre om året. Til august håber vi at sende en afløser til Avisen på gaden i form af et magasin. Vi har i Israelsmissionen et ønske om at skrive om emner relateret til teologi, mission, antisemitisme og om vores samarbejdspartnere i Israel og andre steder i verden. Samtidig lever vi i et samfund, hvor informationsstrømmen bliver stadigt større. Til det sidste er de elektroniske platforme mest egnede. Men stadigvæk har vi brug for et magasin i noget så gammeldags som papir til at hjælpe os med at stoppe op og fordybe os. Det vil artiklerne i det nye magasin komme til at bære præg af. Lidt længere artikler som går lidt mere i dybden med et emne og som ligger op til fordybelse og refleksion. Den daglige nyhedsstrøm vil derfor mere og mere bevæge sig over på de elektroniske medier, hvor de gør sig bedst. Magasinet vil stadig indeholde information fra vores samarbejdspartnere.

Vi er altid interesserede i at få feedback på den kommunikation vi laver – både på print og på nettet – og al respons er meget værdsat. Med dette også en opfordring til at abonnere ikke kun på Avisen – som nu bliver til magasinet – men også på det elektroniske nyhedsbrev som sendes ud via mail

For at gøre opmærksom på mulige emner til foredrag og andre arrangementer er der også i 2014 lavet et nyt ressourcekatalog. Det sendes ud til menighedsråd, men vi opfordrer også vores bagland til at dele det ud og være med til at sprede det og give os mulighed for at komme ud med vores budskaber. Kataloget findes også på hjemmesiden.

Projekt God Forkyndelse

Israelsmissionen er ligeledes med i Projekt God Forkyndelse, hvor 11 organisationer er gået sammen om at undersøge, hvad god forkyndelse er anno 2014-2016. Arne Pedersen sidder med i forretningsudvalget, og vi har på den måde været med til at bidrage til arbejdet i projektet. Derudover vil vi bidrage til både udgivelsen af en antologi samt på den forkynderkonference, som løber af stablen i januar 2016.

TORVET

Samarbejdet med de øvrige organisationer på TORVET fortsætter med at være en glæde i dagligdagen. Den helt konkrete gevinst for Israelsmissionen er, at al vores regnskab og bogholderi varetages af MFs administration. TORVET består fortsat af de tre organisationer, som i fællesskab byggede TORVET, og de to som siden er kommet til, Kristelig Handicapforening (KH) og Wycliffe Danmark. Alle fem organisationer er fælles om kirkens missionale opgave, hvad enten den kommer til udtryk i direkte missionsarbejde, omsorg for de svage eller uddannelse. Ud over at være et praktisk fællesskab, hvor vi kan inspirere hinanden og give sparring ønsker vi også i fællesskab at gøre mere end det, vi allerede gør som summen af hinandens arbejde. Udviklingen af dette er ikke mindst en opgave for de daglige ledere på stedet. Her har det haft betydning af MFs fakultetsleder stoppede til november og en ny er først på plads april 2015. Promissios daglige leder er også ny i 2014.

Et konkret udtryk for samarbejdet er TORVETs højskole, som afholdt sit 2. arrangement i 2014 og har et program på gaden for 2015. Lederparret af højskolen var i 2014 Ingrid og Ingolf Pedersen. I 2015 bliver det Gunvor og Erik Nikolajsen. Programmet kan findes på hjemmesiden og kan også rekvireres fra sekretariatet. TORVET er også i fællesskab medlem af Danske Kirkedage og planlægger at bidrage med et fælles arrangement i 2016, lige som man også i fællesskab havde en stand på IMs årsmøde

Danske volontører i Israel og andetsteds

Vores volontørarbejde er i tæt samarbejde med Israelsmissionens Unge (IU), hvor Kirsten Bitsch gør et stort arbejde for at finde relevante volontørsteder, rekruttere volontører og holde en god kontakt med dem under deres ophold samt tage imod dem når de kommer tilbage. Tilsvarende gør Kent Bech Rasmussen et stort og flot arbejde med programmet Missionspiloter, som også administreres af IU. Både Kirsten og Kent var i efteråret 2014 en tur i Israel for at møde de programmer og samarbejdspartnere, som vi sender volontørerne afsted til.

Det kræver arbejde at sende volontører afsted, men det giver så meget mere – både til os og til vores partnere.

Der ligger nu på vores hjemmeside en beskrivelse af, hvordan man kan blive seniorvolontør i Israelsmissionen. Vi har én person, som rejser afsted for 2 uger i foråret 2015. Vi har haft enkelte henvendelser fra andre, som er blevet bekendt med ordningen, uden at det indtil nu har ført til en "ansættelse". Det er en ordning som venner i baglandet meget gerne må gøre opmærksom på – og benytte sig af. For at kunne videreudvikle konceptet har vi brug for mere erfaring med det vi har.

Listen over de volontører, som siden sidste årsmøde er kommet tilbage til Danmark eller nu arbejder i Israel, ser sådan ud:

Kirkevolontører

Kristoffer Simonsen (februar 2014 – juni 2014), Jerusalem
Mette Simonsen (februar 2014 – juni 2014), Jerusalem
Nanna Borch (september 2014 – januar 2015), Tel Aviv
Camilla Højgaard (september 2014 – marts 2015), Tel Aviv
Heidi Fredsgaard Larsen (august 2014 – januar 2015), Jerusalem
Kristian Vestergaard (januar 2015 – juni 2015), Jerusalem

MtP-volontører

Maria Drejer Hoffmann (august 2013 – april 2014), Maon Gilo
Signe Qvistgaard (august 2013 – marts 2014), Maon Gilo
Charlotte Kjær Madsen (februar 2014 – august 2014), Maon Gilo
Josefina Ljosa Sørensen (februar 2014 – august 2014), Maon Gilo
Laura Muldbjerg Kruse (februar 2014 – august 2014), Maon Gilo
Emma Rygaard (august 2014 – februar 2015), Maon Gilo
Elisabeth Brown Starup (februar 2015 – september 2015), Maon Gilo
Hanna Norup (januar 2015 – juli 2015), Maon Gilo
Huong Tran (februar 2015 – september 2015), Ebenezer

Praktikanter

Pia Kærvang Jensen, diakonstud. (august 2013 – januar 2014), handicaporganisationen AKIM
Nicolai Woller Jensen, stud. teol. (februar 2014 – juli 2014), Den Danske Kirke/Musalaha/Bibelselskabet
Jane Bach Jensen, socialrådgiverstud. (februar 2014 – juli 2014), Machaseh
Birgitte Wagner Olsen, diakonstud. (februar 2014 – juli 2014), AKIM
Arni Petersen, pædagogstud. (februar 2014 – juli 2014), AKIM
Trine Hedegaard, pæd.stud. (august 2014 – januar 2015), Mesila

Forsoningsarbejdet Musalaha

Lars Tornvig-Christensen (november 2013 – maj 2014)
Kasper Plougmann (september 2015- januar 2015)

Korttidsvolontør Caspari

Maria Dyrland (juni-august 2014)

Jews for Jesus

Carina Kjær Hansen (New York, juni-juli 2014)
Caroline Wibe Folkmann (New York, juni-juli 2014)
Sanne Dyssegaard (New York, juni-juli 2014)
Kristian Norup (Brasilien, juni-juli 2014)

Missionspiloter i 2014:

Aleksandra Marcussen
Joakim Hjort
Karoline Hoffmann-Hansen
Rebecca Nygaard-Nielsen
Solveig Birkebak Hovaldt
Thomas Klitlund Nielsen
Amanda Ebbesen
Hanna Nyholm Jørgensen
Miriam Mikkelsen
Sara Brixen

Missionspiloter i foråret 2015

Rebekka Søndergaard Nielsen
Frederik Thormann Nielsen
Kathrine Toft Pedersen
Maria Degn
Rebekka Zoll Nielsen
Simon Stidsen

Genbrug

Samarbejdet med Mission Afrika om de tre genbrugsbutikker i Sorø, Odense og Brejning er fortsat i 2014. Fra de tre genbrugsbutikker indkom i 2014 800.000 kroner til henholdsvis Mission Afrika og Israelsmissionen. Det er igen et stort overskud og skyldes ikke mindst butikken i Brejning, men også de to andre butikker bidrager. Vi siger en stor tak til de flittige medarbejdere i butikkerne.

Økonomi og regnskab 2013

Israelsmissionen er kommet ud af regnskabsåret 2014 med et overskud omkring 300.000 kroner. Det skyldes flere finansielle indtægter end budgetteret. Landsstyret har valgt ikke at lave bestemte hensættelser, selvom vi allerede nu kan forudse flere udgifter end budgetteret for 2015 til arbejdet i Israel på grund af kursen på den israelske shekel. Får vi muligheden for yderligere renovering af lejligheden i Jerusalem vil det også overstige budgettet. Derfor glæder vi os over det gode resultatet for 2014 og den frihed, det giver i forhold til regnskabet for 2015.

Men ikke mindst glæder vi os over resultatet med henblik på nye muligheder og udfordringer især i forhold til vores samarbejdspartnere. Vi vil gerne kunne reagere på udfordringer derfra og håber det vil lykkes os at få en stabil indtægtsfremgang. Derfor beder vi om trofasthed fra vores givere også i 2015, så vi kan udnytte en gunstig økonomisk situation til at øge vores arbejde og styrke vores partnerskaber. Vi ønsker at være trofaste i de relationer vi har. Den trofasthed er afhængig af venners gaver og kan ikke baseres på finansielle indtægter, som er påvirket af udsving på det globale finansmarked.

Budgettet for 2015 er på 3.068.000 kroner. Heraf skal der samles 1.836.000 kroner i gaver, og heraf er der budgetteret med 750.000 fra genbrug. Vi har fortsat behov for at arbejde med aktiviteterne i forbindelse med indsamling for at kunne følge med udviklingen. Skal vi fastholde ønsket om at øge arbejdet har Israelsmissionen brug for venners gaver til såvel projekter som den daglige drift. Vi vil gerne opmuntre jer til at blive fastgiver, men også til at arbejde for et missionsprojekt i jeres kirke eller samfund.

Tak for støtten i 2014 og tak for fortsat støtte i 2015.

Det fulde årsregnskab kan af interesserede rekvireres fra Israelsmissionens sekretariat. Det ligger også på Israelsmissionens hjemmeside (www.israel.dk).

Tak til Israelsmissionens venner

Vores vision for arbejdet vil også i 2015 være: Mission gennem partnerskab. Det partnerskab kommer til udtryk på forskellig måde i Israel og andre steder i verden. Men det kommer også til udtryk gennem det partnerskab vi har med venner i baglandet. Uden det partnerskab var der ikke noget der hed Israelsmissionen. Men det har der i år været i 130 år. Tak at vi må regne med jer om ikke i de næste 130 år så i hvert fald til vi ses til årsmøde igen i 2016. Datoen kan I godt allerede nu notere. Det bliver - om Gud vil - den 12. marts 2016 på TORVET i Aarhus.